

titel:

GRÖNSKANDE GRANNSKAP

ATT BO PÅ KANTEN MOT LANDET

Karin Ingemarsson & Sanna Westin

Handledare: Monika Jonson

Examinator: Tomas Tägil

Hur kommer det sig att vi bors så tätt och samtidigt inte har någon aning om vilka våra grannar är? Det måste ju påverka känslan av tillhörighet och trygghet? I flerbostadshus bor vi vägg i vägg med människor vi inte vet någonting om, vissa har vi inte ens mött ansikte mot ansikte. Detta tror vi skapar en otrygghet eftersom vi inte vet vilka människor vi omger oss med. Det skapar heller ingen tillhörighet till boendemiljön och den grannskapliga gemenskapen uteblir. Kanske är detta en bidragande faktor till den otrygghet och ensamhet som många känner? Kanske kan vi finna lösningar på det inom bostadshusens utformning och deras koppling till staden.

Det här arbetet är en studie i vad som händer om arkitekturen grundas i utforskandet av hur grannskapet kan stärkas. Utifrån det presenterar vi en vision för ett bostadsbyggande på en tomt i utkanten av Lund. Vi har under projektets gång arbetat parallellt med frågeställningarna; hur kan vi med arkitektonisk utformning öka

trygghet och gemenskap i ett bostadsområde? Och hur bygger man gemenskap? Valet av tomt har sedan lett till att vi också arbetat aktivt med frågeställningarna; hur vill man bo och leva på kanten mot landet? Varför vill man bo just här? Och hur kopplar vi staden till platsen och platsen till staden? För att uppnå vårt syfte tar vi stöd i en rad olika teorier, som på ett eller annat sätt utforskar ämnet.

Området är uppbyggt av en enkel, men tydlig gårdsprincip. Gårdarna är avgränsade med entréerna vända inåt samt utplacerade efter ett system med en hierarki mellan privata och offentliga rum. För att förstärka platsens karaktär låter vi den gröna strukturen få ta plats och påverka utformningen. Området är en naturlig övergång mellan det urbana och det lantliga och har i sin utformning en tydlig identitet, är tryggt och ger förutsättningar för ett starkare grannskap.

